

[Aksel Larsen.]

faar man nye Prisaftaler —, men man kunde regne det ud paa Grundlag af den øjeblikkelige Situation, den øjeblikkelige Eksport og de Priser, man faar for denne Eksport.

Jeg beder den højtærede Minister benytte denne Debat, hvorunder han jo senere tager Ordet, til at give disse ganske enkle Oplysninger; de hørte hjemme i Fremsettelsestalen, men det kan klares, hvis Ministeren kommer med dem i anden Omgang. Hvis Ministeren ikke skulde være i Stand dertil, bliver jeg nødt til at understøtte det ærede Medlem Hr. Tesdorffs Anmodning om Udvalgsbehandling i Haab om, at det saa skal lykkes under denne at fravriste Ministeriet disse Oplysninger. Jeg synes imidlertid ikke, at det er nødvendigt med Udvalgsbehandling for at faa saadanne Oplysninger, idet de kan gives her fra Folketingets Talerstol, men de hører med til en Bedømmelse af Lovforslaget.

Hvad endelig selve Lovforslaget angaar, kan jeg henvise til, hvad vi og Socialdemokratiet sagde, da Loven første Gang var til Behandling fremsat af Venstreregeringens Landbrugsminister. Vor Opfattelse har ikke forandret sig, og det kan jeg dokumentere ved at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte, da vi i December Maaned behandlede den nuværende Regerings Forslag om Forlængelse af Loven.

Siden den Tid er der imidlertid sket noget. Det er sket det, at Regeringen har afsluttet en Englandsaftale. I denne Englandsaftale indgaar Bestemmelser om de Priser, Englænderne skal betale for Smør og Bacon — som sagt: 4 Kr. 28 Øre pr. kg Bacon og 6 Kr. 11 Øre pr. kg Smør. Det er oplyst over for os, at disse Prisforhandlinger er ført ikke alene under Medvirken af Landbrugets Repræsentanter, men med Landbrugets Repræsentanter som de førende og bestemmende, og at disse har erklæret sig fuldt tilfreds med de nævnte Priser og sagt, at de var yderst antagelige. Nu er vi — hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremføre — Modstandere af, at man laver en Lov, der siger, at Landbruget ubetinget skal have Gennemsnitsekспортprisen for sine Produkter, fordi det i ingen Henseende er bevist, at det er den rigtige eller den rimelige Pris, eller at det er nationaløkonomisk forsvarligt. Det, Regering og Rigsdag burde gøre, saadan som de internationale Handelsforhold er, var at foretage en saglig Undersøgelse af, hvad der vilde være den rimelige Pris for disse Produkter, hvis Af sætning i Udlandet sker ved Statens Medvirken. Naturligvis kan en saadan Under-

søgelse foretages. Naar man kan lade Statsmyndighederne og Prisdirektoratet undersøge, hvad der er den rimelige Pris for en hel Masse andre Produkter, kan man ogsaa benytte Priskontrol og Prisdirektorat til at hjælpe sig med at regne ud, hvad der vil være en rimelig Pris for Smør, Flæsk, Æg og Mælk.

Jeg kunde ønske, der blev foretaget en saadan saglig Undersøgelse, og at man derefter sagde: Godt, saa er det denne Pris, der skal betales. Men det har jeg ikke hidtil kunnet vinde Gehør for — man har ikke villet være med til det. Jeg vil stadig væk arbejde for at faa en saadan Undersøgelse, og jeg har jo Lov til — Haabet er lysegrønt — at haabe paa, at vi engang skal naa saa langt ad Fornuftens Bane, at man foretager en saadan Undersøgelse. Det naar vi imidlertid ikke, medens vi behandler dette Lovforslag. Men saa har vi jo en højtidelig Erklæring fra Landbrugets egne Repræsentanter om, at 6 Kr. 11 Øre er en rimelig Smørpris og 4 Kr. 28 Øre en rimelig Pris for Bacon, hvoraf formentlig fremgaar, at Prisen for ringere Sorter Flæsk bør være lavere.

Paa denne Baggrund er det fuldkommen urimeligt, at Regeringen nu kommer med et Lovforslag, der officielt fremtræder som en Lovgivning om Tilskud til at holde Forbrugerpriserne nede, medens det reelt er en Lovgivning, som garanterer, at Leveværdierne af Smør og Flæsk skal have en langt højere Pris end den, de selv i London har sagt er tilstrækkelig og tilfredsstillende. Jeg kunde have forstaaet det, hvis Regeringen var kommet og havde sagt: vi har ikke haft Tid til at gennemarbejde det ordentligt endnu; derfor foreslaar vi at forlænge Loven med den Ændring, at Afregningstallet skal svare til en Smørpris paa 6 Kr. 11 Øre og en Baconpris paa 4 Kr. 28 Øre. Saa havde der været Mening i det, og jeg forbeholder mig at overveje, om ikke et Ændringsforslag i den Retning bør behandles ved Lovforslagets anden Behandling.

Det helt rigtige vilde naturligvis være, at man fastsatte, hvilket Afregningstal man anser for det rigtige, hvad enten man vil foretage en Undersøgelse af Sagen eller gaa ud fra det, Landbrugsrepræsentanterne i London har erklæret er en fair og tilstrækkelig Pris, og at den Overpris, der betales paa andre Eksportmarkeder, skal gaa ind i Puljen, som Staten kan anvende til at holde Prisen paa Hjemmemarkedet nede. Saa blev Staten ikke fattigere. Jeg skulde tro, at de Beløb, der kunde indvindes paa den Maade, nogenlunde kunde dække Omkost-